

A Győri Ítéltábla a dr. Homonnai Bendegúz ügyvéd által képviselt **felperesnek** a pártfogó ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2014. június 2. napján kelt 13.P.20.354/2014/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

Az elsőfokú ítéletben az 5.400.000 (Ötmillió-négyszázezer) Ft tőkeösszeg utáni alperesi kamatfizetési kötelezettséget akként változtatja meg, hogy az alperes ezen összeg után 2010. február 15-től 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, 2013. július 1-jétől a kifizetés napjáig járóan a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot köteles megfizetni.

Az alperes az elsőfokú ítéletben írt 800.000 (Nyolcszázezer) Ft tőkeösszeg után 2010. február 15-től 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, 2013. július 1-jétől a kifizetés napjáig járóan a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot köteles megfizetni.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A fellebbezési eljárásban a pártfogó ügyvéd díját az alperes köteles viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 600.000 Ft tőkeösszeget, ennek 2010. október 7. napjától a kifizetés napjáig esedékes a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon esedékes jegybanki alapkamat mértékével megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 5.400.000 Ft tőkeösszeget és ennek 2008. május 22. napjától a kifizetés napjáig esedékes a mindenkorai jegybanki alapkamat mértéke + 5 % éves kamatot, valamint 800.000 Ft tőkeösszeget és ennek 2010. február 15. napjától a kifizetés napjáig esedékes a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon esedékes jegybanki alapkamat mértékével megegyező kamatot.

Kötelezte a törvényszék az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 697.700 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság kimondta, hogy az alperesnek az ítélet szerinti fizetési kötelezettsége csak akkor áll fenn, ha a fenti összegű követelés érvényesítésére az "A" Bt. vagyona nem elegendő.

Az elsőfokú bíróság a felperes fentieket meghaladó kereseti kérelmét elutasította.

Megállapította, hogy 952.000 Ft illeték és 263.388 Ft állam által előlegezett szakértői díj az állam terhén marad.

Kimondta, hogy az alperes pártfogó ügyvédjének díját teljes egészében az alperes tartozik viselni.

Az alperes a perbeli időszakban a felperessel szerződéses jogviszonyban álló "A" Bt. beltagja volt.

Az "A" Betéti társaságot a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Fpk.11-09-070011. számon 2010. január 7-i kezdő időponttal elrendelt felszámolási eljárásban 2013. január 13-án jogerős végzésével megszüntette.

A felperesnek a gazdasági társasággal szemben fennálló, 6.800.000 Ft tőkeösszegű hitelezői igényként bejelentett követelése nem térült meg.

Az "A" Bt. és a felperes között 2008. május 21. napján három szerződés jött létre.

A társaság 18.000.000 Ft vételár ellenében megvásárolta a felperestől a cég által tűzép telepként működtetett "**Település**"1 ... helyrajzi szám ("**Település**"1....) alatti ingatlant akként, hogy 5.400.000 Ft vételár előleg - a szerződésben rögzítettek szerinti - megfizetését követően a fennmaradó vételárból 12.000.000 Ft-ot a "A" Takarékszövetkezettől felvett hitelből 2008.07.23-án átutalással megfizetett.

600.000 Ft vételárrészlet nem került kiegyenlítésre.

Az ugyanezen a napon kelt kölcsönszerződés értelmében a felperes 5.400.000 Ft kölcsönt adott a cég részére 2009. május 21-i lejáratával. Az adós a kölcsön után a mindenkorl jegybanki alapkamat + 5 % mértékű évi kamatot volt köteles a kölcsönadónak megfizetni.

A 2008. május 21-én kelt bérleti szerződés értelmében a felperes havi 40.000 Ft összeg bérleti díj ellenében egy DKESTA típusú targoncát adott használatra határozatlan időre a "A" Bt. bérlő részére.

A felperes a kereseti kérelmében 600.000 Ft és kamatai vételár hátralék címén, 800.000 Ft és kamatai elmaradt bérleti díj címén, valamint 5.400.000 Ft és kamatai elsődlegesen kölcsön, másodlagosan vételár jogcímén történő megfizetésére kérte kötelezni az alperest figyelemmel arra, hogy az adós Bt. beltagjaként mögöttes felelősséggel tartozik a felszámolt gazdasági társaság ki nem egyenlített tartozásaiért.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a 2008. május 21-én kelt szerződések jó erkölcsbe ütköznek, uzsorás jellegűek, aláírásukra az alperes kiszolgáltató helyzetének, megromlott egészségi állapotának a kihasználásával került sor.

Álláspontja szerint az adásvételi szerződés feltűnően értékaránytalan.

A követelt bérleti díj tekintetében arra hivatkozott, hogy annak összegét a gép javítására általa kifizetett 500.000 Ft összeg, valamint a felperes részére leszállított építőanyag értékének beszámításával kiegyenlítette, így ezen a jogcímen sem tartozik a felperesnek .

Állította, hogy a szerződés aláírásakor sem vételárelőleg sem kölcsön címén pénz átadására nem került sor. (28.P.21.627/2010/3. sz. irat 2.o.).

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között létrejött ingatlan adásvételi szerződés nem ütközik jogszabályba, sem jó erkölcsbe, és nem feltűnően értékaránytalan, ezért az "A" Bt. a Ptk. 365. § /1/ bekezdése értelmében a felperes részére az elmaradt vételár (600.000.-) megfizetésére köteles, amelyért az alperes mögöttes felelőssége a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 108. § /1/, /3/ bekezdései és a Gt. 97. § /1/, /2/ bekezdése alapján fennáll.

A perben kirendelt "C" szakértő az ingatlan forgalmi értékét 14.000.000 Ft-ban határozta meg. A 18.000.000 Ft kialkudott vételár és a szakértő által reális forgalmi értéként megjelölt 14.000.000 Ft különbözete a feltűnő értékaránytalanságot megalapozó, legalább 30 %-os értékkülönbséget megállapítására nem alkalmas, ezért a szerződés érvénytelenségére a Ptk. 201. § /2/ bekezdés értelmében az alperes alappal nem hivatkozhat.

Kitért az elsőfokú bíróság arra, hogy a szakértő az alperes szakvéleményre tett észrevételeiben foglaltakra kielégítő magyarázatot adott, ezért a törvényszék a megalapozott, ellentmondásmentes szakvéleményt ítélezése alapjául elfogadta.

A törvényszék a feltűnő értékaránytalanság fennállta illetve annak hiánya megítélése során mérlegelése körébe vonta azt a körülményt is, hogy 2010. február 22-én "D" hitelbiztosítéki érték megállapítása érdekében készített ingatlanforgalmi szakértői véleményében a forgalmi értéket 11.000.000 Ft-ra becsülte, míg a felszámolási eljárásban beszerzett "E" Bt. által készített szakvélemény 2010. áprilisban az ingatlanforgalmi értékét 17.600.000 Ft-ban, a támadott szerződésben kikötött vételárral közel azonos összegben határozta meg.

Az 5.400.000 Ft kölcsön tekintetében a felperes azt állította, hogy az alperestől vételárelőleg címén kapott összeget adta vissza az adós cégnek az átmeneti likviditási gondok megoldása céljából.

Ezzel szemben az alperes azt állította, hogy a társaság a vételárelőleget nem fizette meg, a felperes azt részére kölcsönként nem adta át, pénzmozgás nem történt. A felek az 5.400.000 Ft vételárelőlegként történő fiktív átadását, majd kölcsönként történő visszaadását pusztán azért dokumentálták a szerződésekben, hogy az alperes az "A" Takarékszövetkezettől felvett kölcsön tekintetében megfelelő mértékű önrésszel rendelkezzen.

A fenti tényelőadásokat mérlegelve a törvényszék azt állapította meg, hogy a perbeli kölcsönszerződés a Ptk. 207. § /6/ bekezdése alapján színlelt, ez okból semmis, a kölcsön az adásvételi szerződésben megfizetettnek tekintett, de ténylegesen át nem adott 5.400.000 Ft-os vételárelőleg teljesítésének a biztosítékaul szolgál.

Az alperes tehát a Ptk. 365. § /1/ bekezdése és a Gt. 108. § /1/ bekezdése, 97. § /1/-/2/ bekezdései alapján nem kölcsön, hanem elmaradt vételár címén tartozik megfizetni a felperes részére az 5.400.000 Ft-ot.

Az alperes az elmaradt bérleti díjakat is köteles teljesíteni. A felek közt nem volt vitatott, hogy az alperes a gépet használta, ezért bérleti díj fizetési kötelezettsége fennállt.

Az alperes nem tudta igazolni azon védekezését, hogy a felek a bérleti díjakat az 500.000 Ft javítási költség beszámításával teljesítettnek tekintették. Az 500.000 Ft átadásának jogcíme tekintetében maga is úgy nyilatkozott, hogy azt a gép megjavítására adta át a felperesnek, ezért az a bérleti díj tartozásba nem számolható el.

A bíróság kitért az alperes által előterjesztett bizonyítási indítványok elutasításának indokaira is. A peres felek ismételt meghallgatását a törvényszék szükségtelennek ítélte. A támadott szerződéseket készítő "F" ügyvéd számára a felperes az ügyvédi titoktartás alóli felmentést nem adta meg, emellett az ügyvéd által szerkesztett okiratok tartalma sem szorult értelmezésre, meghallgatása emiatt indokolatlan volt.

A felperes maga is azt állította, hogy az 5.400.000 Ft kölcsönt az alperes által adott vételárelőlegből adta vissza, ezért szükségtelen volt annak felperes részéről történő bizonyítása, hogy az 5.400.000 Ft készpénz rendelkezésére állt-e.

Figyelemmel arra, hogy "C" szakvéleménye aggálytalan és ellentmondásmentes volt, a szakértő az alperes által feltett kérdéseket megválaszolta, azért az új szakértő kirendelésének feltételei nem álltak fenn.

Az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat mértékéről a Ptk. 301. § /1/ bekezdése alapján döntött.

A 600.000 Ft vételárrészletre vonatkozóan az adásvételi szerződés határidőt nem tartalmazott, ezért a kamatfizetési kezdő időpontját a törvényszék a keresetlevél alperes részére történő kézbesítése időpontjában határozta meg. Az 5.400.000 Ft tekintetében a törvényszék a kamatfizetést a kölcsönszerződés szerinti esedékességet követő naptól, és a kölcsönszerződésben meghatározott kamat mérték szerint számította.

A 800.000 Ft elmaradt bérleti díj utáni kamatfizetési kötelezettséget - felszólítás hiányában - felszámolási eljárás keretében érvényesített hitelezői igénybejelentéstől kezdődően állapította meg a bíróság.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új határozat hozatalára utasítását kérte.

A kérelme indokául előadta, hogy az ítéletet igazságtalannak tartja és megfelelő teljesítőképességgel sem rendelkezik.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes a felszámolási eljárásban 2011. június 15-én akként nyilatkozott, hogy 8.000.000 Ft becsértéken hozzájárul, hogy a perbeli telephelyet az "A" Takarékbank Zrt. zálogjogosult hitelező átvegye. A felperes ezzel a telephely becsértékét 8.000.000 Ft összegben elismerte, egyben lemondott az értékből való részesedésről.

Megismételte korábbi nyilatkozatát, miszerint az 5.400.000 Ft összegű kölcsönszerződés színlelt volt, az a hitelfelvételhez szükséges 30 %-os önrész pénzügyi intézet általi elismerését szolgálta.

Állította, hogy a felperes a megromlott egészségi állapotát, 57% munkaképesség csökkenését használta ki a szerződések aláíratására.

Hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperessel fennálló üzleti kapcsolata folyamán közösen elszámolást vezettek, amelyben 2008. május 14-én a felperes elismerte, hogy az alperes „a tőketartozást rendezte”. A pénzüsszegek átadásáról azonban átvételi elismervény nem készült, így nem áll módjában igazolni, hogy a gépbérleti díjakat is teljesítette.

Fenntartotta 2014. február 23-i beadványát és az ingatlanforgalmi szakértői véleményt nem fogadta el.

Rámutatott azon ellentmondásra, hogy az "E" Bt. 2010. áprilisban készült értébecslése 17.600.000 Ft összegre vonatkozott, ezzel szemben a Céglőzöny 2010. július 15-i számában a felszámoló nyilvános árverésen bruttó 8.000.000 Ft kikiáltási árat határozott meg.

Hangsúlyozta, hogy a törvényszék azzal az indokkal mellőzte az alperes által hivatkozott értébecslés figyelembevételét ("D"), mivel az banki hitelbírálat céljára készült. Ugyanakkor a bíróság által elfogadott "C"-féle szakértői vélemény is rögzíti, hogy az megfelel a termőföldnek nem minősülő ingatlanok hitelbiztosítási értékének meghatározására vonatkozó 25/1997. (VIII.1.) PM rendelet előírásainak. A hitelbírálati cél tehát nem zárja ki az alperes által hivatkozott szakvélemény figyelembevételét.

A "C"-féle szakvélemény tekintetében sérelmezte, hogy a szakvélemény tévesen abból indul ki, hogy az épületek az 1950-es években épülhettek. Ezzel szemben - a fellebbezésének mellékleteként csatolt nyilatkozatok szerint - már 1929-ben állt épület a perbeli területen.

Az ingatlan telekértékelésénél is hibákat vétett a szakértő. Nem vette figyelembe, hogy az ingatlan ipari övezetben található, ezért a 7.000 m²-es vizsgált telek nem osztható meg, mert az ipari övezetre előírt 10.000. m minimális telekméretet nem éri el.

Tévesen állapította meg a szakértő, hogy az ingatlan további beépítésre alkalmas. A beépítést nemcsak a területet átszelő villamosvezeték, hanem az OTÉK 20. § értelmében a területre irányadó 25 % zöldfelület biztosítása is akadályozza.

Hivatkozott az alperes a felperes tulajdonjog átruházására vonatkozó, 2008. május 21-én kelt nyilatkozatára, és a felperes 2013. augusztus 15-én kelt, "C" szakértőnek címzett levelére is, amelyekben a felperes a vételár teljes kiegyenlítését elismerte.

Tájékoztatta a bíróságot, hogy az "A" Takarékbank Zrt. a perbeli ingatlant "G" részére értékesítette.

A felperes a fellebbezés elutasítását kérte.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp. 253. § /3/ bekezdés) megállapította, hogy a fellebbezés a per fő tárgya tekintetében nem megalapozott, a kamatfizetési kötelezettségre vonatkozóan alapos.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a Győri Ítéltábla Pf.I.20.436/2011/7. számú hatályon kívül helyező végzésében írtak szerint, a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat a Pp. 206. §-ban írtaknak megfelelően, okszerűen értékelve helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel, és azok indokaival is - a per fő tárgya tekintetében - az ítéltábla egyetért.

A törvényszék érvelésének ismétlését mellőzve a fellebbezésben hivatkozottakra tekintettel az ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

Helytálló a törvényszék azon állásfoglalása, hogy a 2008. május 21-én kelt szerződések sem jogszabályba, sem jó erkölcsbe nem ütköznek, és uzsorás jellegük sem állapítható meg.

A társaság beltagjának (alperesnek) romló egészségi állapota a szerződés uzsorás jellegének megalapozó hátrányos helyzet megállapítására a szerződő félként szereplő gazdasági társaság tekintetében nem ad alapot.

Az alperes tehát a Ptk. 202. §-ra hivatkozással támadott szerződések tekintetében nemcsak a feltűnően aránytalan előny megjelölésével és bizonyításával, hanem az állítólagosan sérelmet szenvedő szerződő fél, azaz a társaság hátrányos helyzetének bizonyításával is adós maradt.

Az alperes a fellebbezési tárgyaláson előadta, hogy az 5.400.000 Ft vételárrész megfizetésére azért nem kötelezhető, mivel annak átvételét maga az adásvételi szerződés igazolja, valamint a 2008. május 21-én kelt tulajdonjog átruházásáról szóló felperesi nyilatkozat, és a felperes jogi képviselőjének "C" szakértőhöz címzett, 2013. augusztus 15-én kelt levele is a vételár megfizetését támasztja alá.

Az alperes által hivatkozottakkal szemben az ítéltábla kiemeli, hogy az 5.400.000 Ft vételárrész tekintetében az elsőfokú eljárásban a felperes állította azt, hogy a vételárelőlegként átadott összeget adta vissza „kölcsonként” az alperes részére a cég likviditási gondjainak megoldására.

Az alperes azonban azt állította, hogy vételárelőleget nem fizetett, így azt kölcsönként a felperes nem is adhatta vissza részére. Következésképpen állította, hogy pénzáttadásra - a takarékszövetkezet által utalt 12.000.000.- Ft - ot meghaladóan - nem került sor.

Az elsőfokú bíróság a tényállást az alperes előadása alapján állapította meg, amelyből csak az a következtetés vonható le, hogy a feleknek a kölcsönszerződés megkötésére irányuló szándéka nem volt.

A fiktív kölcsönszerződés aláírását az motiválta, hogy megalapozza az alperes 5.400.000 Ft vételárrész megfizetésre irányuló kötelezettségét amiatt, mivel a felperes - az alperes tényleges teljesítése hiányában is - az 5.400.000 Ft vételárelőleg átvételét a hitelnyújtó pénzintézetet megtévesztve igazolta. A színlelt kölcsönszerződés tehát az alperes 5.400.000 Ft vételárrész megfizetésére irányuló kötelezettségét leplezte.

A fentiekből következően az elsőfokú bíróság a Ptk. 365. § /1/ bekezdése, a Gt. 108. § /1/ bekezdése, 97. § /1/-/2/ bekezdései értelmében megalapozottan marasztalta az alperest az 5.400.000 Ft, valamint a 600.000 Ft összegű vételárrészek megfizetésére.

A bérleti szerződés tekintetében az alperes elismerte a havi bérleti díj összegét, nem vitatta, hogy a gépet az "A" Bt. használta, hogy annak visszaadására 2010. januárjában került sor ("H" tanú 28.P.21.627/2010/14.jkv. 4.o).

Az alperes azonban nem igazolta, hogy az "A" Bt. a bérleti díjat a felperes részére teljesítette. A gazdasági társaság által gépjavítási díj címén fizetett 500.000 Ft pedig nem számolható el egyúttal bérleti díjként is.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 30 %-ot el nem érő vételár különbözet nem alapozza meg a szerződés feltűnő értékaránytalanság címén állított érvénytelenségét. (Pk.267. Kúria Gfv.VII.30.112/2013/6.)

Az elsőfokú bíróság ennek mérlegelése során helytállóan vette figyelembe a perben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő ("C") megállapításait. Hangsúlyozza az ítéletábla, hogy az ingatlanforgalmi értékbecslés módszere szükségszerűen tartalmaz szubjektív elemeket, az értékmeghatározás mindig egy adott értéktartományon belül mozoghat, azt számos, nem számszerűsíthető tényező - köztük az ingatlan speciális funkciója az értékesítés körülményei stb. - befolyásolhatják. Jelen esetben a perbeli telek egyedi rendeltetése (tűzép telep), a felszámolás útján történő értékesítési mód, a 2008. évi szerződéskötéstől eltelt huzamosabb időtartam kellő magyarázatul szolgál az alperes által hivatkozott értékbecslések és a perben kirendelt szakértő értékmeghatározásának különbségeire.

A szakvéleménnyel szemben a fellebbezésben felhozott kifogásokra tekintettel az ítéletábla rámutat, hogy az alperes maga is úgy nyilatkozott, hogy az épület 1950-ben épült (28.P.21.627/2010/17/A/1.).

A telekérték meghatározás során a magasfeszültségű vezeték értékcsökkentő hatását a szakértő figyelembe vette (13.szakvélemény 14.o.).

A szakértő az értékbecslés során abból indult ki, hogy az ingatlan nem osztható meg. Annak a körülménynek, hogy nemcsak a közúttal való csatlakozás hiánya miatt, hanem - a fellebbezésben hivatkozottak szerint - az ipari övezetben irányadó legkisebb 10.000 m²-es telekméret miatt sem áll fenn a telekmegosztás lehetősége, számottevő jelentősége nincs.

A kirendelt szakértő 14.000.000 Ft forgalmi érték meghatározását az elsőfokú bíróság helytállóan fogadta el érdemi döntése alapjául.

A fentiek alapján az alperes az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt tőkeösszegek felperes részére való megfizetésére köteles az ott kifejtett indokok alapján.

Megalapozott azonban a fellebbezés a kamatkövetelés tekintetében.

Figyelemmel arra, hogy az 5.400.000 Ft megfizetésére nem kölcsöntartozás, hanem vételártartozás címén került sor, ezért a hátralékos vételárrész után járó kamatok mértéke és kezdőidőpontja sem alapulhat a színlelt kölcsönszerződésben kikötötteken. Ez okból az ítéltábla a kamatfizetés mértéke tekintetében a Ptk. 301. § hatályos szövegében meghatározott kamatmértéket állapította meg, míg a kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében az elsőfokú ítéletben írt 2008. május 22. napja helyett - szerződéses rendelkezés illetve felszólítás hiányában - a követelés felszámolónak történő bejelentése időpontját tekintette irányadónak.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntését a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta, míg a kamatfizetésre vonatkozó rendelkezéseket a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Az ítéltábla az érdemben pervesztes alperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség felperes részére történő megfizetésére.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az alperes személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §, 14. § alapján az állam viseli.

A Pp. 87. § alapján az ítéltábla rendelkezett a pártfogó ügyvéd díjának viseléséről.

Győr, 2015. évi március hó 19. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró

Kiadmány hiteléül:

Kiadó